

IVANHOE.

Koman. Spisal Walter Scott
Poslovenil J. Z.

(Nadaljevanje.)

Vse to poslušala tebi, plemeniti Diecon in ti ne boš govoril v prihodnje o mojih podzemeljskih prostorih. Kaj ne, dobri Diecon?"

"Molčal bom kot miška", je odgovoril glavar. "Veruj meni, da se zanimam za usodo tvoje hčerke. Ali pomagati ti ne morem. Sulfice templarjev so na odprtem polju premočne za moje strele. Razpršile bi nas kot prah. Ako bi bil vedel, da so odpeljali Rebeke, ko sem bil še v gradu, bi se dalo marsikaj storiti. Zdej se moraš pa pogoditi. Ali hočeš, da jaz posredujem pri opatu?"

"Diecon! V božjem imenu te prosim, pomagaj mi rešiti moj srčno dete, ako je mogoče!"

"Ne vmešaj se vmes s tvojo prerano lakomnostjo", je rekel glavar, "bom govoril radi tebe."

Po tem besedah se je obrnil od žida, ki mu je sledil kot senca.

"Opat Ajmer", je prišel Loksej, "stopite z menoj pod drevo. Pravičje, da ljubite vino in lepe oči bolj, kot je dovoljeno po predpisi vašega reda. Ali s tem ni mava nič opraviti. Slišal sem, da cenite dobre lovskie pse in čilega konjčka, da ste prijatelj polne mošnje denarja. Nikdar pa nisem čul, da ste prijatelj zatiranja in grozodejstev. — Izak, vam bo dal sto srebrnih mark, da boste imeli sredstva za udobno življenje, ako bo vaša prošnja pri vašem zavezniku, templarju osvobodila njegovo hčer."

"Z neomadeževano častjo", je segel vmes Izak, "V nasprotnem slučaju je pogodba neveljavna."

"Tiho, Izak!", je rekel glavar. "drugače neham govoriti za te. — Opat Ajmer, kako vam predlog ugaja?"

"Zadeva ima dvojno lice", je menil opat. "Ako izvršim nekaj dobrega, bo koristilo le židu, kar je proti moji vesti. Ako bi žid hotel kaj storiti za cerkev, za olepšavo naše spalnice, tedaj bi obtežil svojo vest in nekaj storil za njegovo hčer."

Radi dvajsetih mark za spalnico — tiho, Izak! — ali radi par srebrnih svečnikov za oltar", je rekel glavar, "se ne bova prepirala."

"Dobri Diecon —" je segel vmes žid.

"Dobri žid — dobra zver — dober črv!" je prišel glavar, ki je pričel zgubljati potrpežljivost, "ako boš še svojo umazano lakomnost polagal na tehnično proti svoji hčeri, potem ti bom vzel zadnji belič, predno bodo minoli trije dnevi."

Izak se je vstrašil in obmolnil.

"Kdo mi jamči za to?" je vprašal opat.

"Ako se Izak s pomočjo vašega posredovanja vrne z dobrim vspehom domov", je odgovoril glavar, "tedaj vam prispežem pri sv. Hubertu, da vam bo denar odšel v dobrem zlatu in srebru. V nasprotnem slučaju bom pa z njim tako obračunal, da bi rajše odšel dvajset takih vsot!"

"Žid, daj mi tvoje pisalno orodje", je rekel opat. — Ne, rajši se postim štiri in dvajset ur, kakor da bi se s prsti dotaknil tvojega peresa. — Ali kje naj doblim pero?"

"Za to bom jaz skrbel", je rekel glavar in nameril lok na divjo gos, ki je letela nad glavami in je od pišca zadeta padla na tla.

"Tu imate toliko peres", je pripomnil Loksej, "da lahko oskrbite z njimi vse menihe v samostanu za prihodnje stoletje, ako ne bodo vsi pričeli pisati kronike."

Prior je napisal listič Bois-Guilbertu in ga izročil židu z besedami: "Ta listič te varuje pred neprilicami v tempelstonskem kapitelju. Dobro je, da boš sam še nekaj pridlal, da tem hitreje rešiš svoj hčer. Verjem mi, da je vitez Bois-Guilbert član bratovščine, ki ne stori nič za stonj."

"Dobro, gospod opat", je rekel glavar. "Zadržaval vas ne bom dlje, kot da napišete židu pobotnico za šest sto kron, ki tvorijo odkupnino za vas. — Sprejemam ga kot svojega bankirja. Ako bom pa zvedel, da ste ga hoteli prevarati, tedaj vam obljubim, pri sv. Mariji, da zapalim opatijo nad vašimi glavami, pa če moram tudi deset let preje na vešala!"

Ko je opat s kislim obrazom izpolnil željo glavarju in trdno obljubil, da bo vse vrnil židu, je pa rekel: "Zdej vas prosim, da mi izročite mule in vranca in izpušitate častite brate, ki so me spremljali; seveda prosim tudi za prstane in dragocene obleke, za reči, ki ste mi jih vzeli."

"Kar se tiče bratov", je pri-

pomnil Loksej, "bodo osvobodeni. Tudi mule in vranca vam vrnem. Dali vam bomo tudi denarja, da lahko potujete do Yorka. Ne moremo vam pa vrniti prstanov, verižic, draguljev in dragocene obleke. Zvršili bi greh, ako bi dovolili, da bi nosil take posvetne reči človek, ki je obljubil večno uboštvo."

Premislite, predno sežete po cerkvenem blagu", je rekel opat. "Ta bisernica spada med resne stvari. Kdo ve, kakšna kazen bi vas zadela, ako bi jo omadeževala lajske roke?"

"To bom zabranil!", je pripomnil kopmanhurski menih, "ker jo bom nosil jaz."

"Prijatelj", je prišel znova opat, "ako si res član kakšnega duhovniškega reda, tedaj razmisli, kako se boš zagovarjal pred svojim škofom, ker si se udeležil današnje pustolovščine!"

"Gospod opat", je odgovoril puščavnik, "jaz sem član majhne občine in sem svoj škof, Brigam se toliko za škofa v Yorku kot za opata v Jorvaniku."

"Tedaj spadaš med one", je rekel opat, "ki so si osvojili svet značaj, ne da bi imeli pravico za to — ki grdiijo sveto obleko in spravljajo v nevarnost duše, ki iščejo pri njih tolažbe. Lapides pro pane condonantes, dajete kamenje mesto kruha, kot se glasi v bulgati."

"Oho, ako bi si bil svoje močgane napolnil z latinščino, bi bili že zdavnej zmešani. Tako pa vršim le Bogu dopadljivo delo, ker osvobodim duhovnike biserov, draguljev in družih nečimernih reči!"

"Ti si prosjaški menih!" se je zadržal Ajmer. "Excommunicabo vos!"

"Ti si tat in krivorec", je puščavnik odgovoril ogorčen. "Takih ponižanj nočem slišati v svoji verski občini, dasiravno sem tvoj brat. Ossa ejus perfringam — zlomil vam bom kosti, kot se glasi v bulgati."

"Aha!", je zaklical glavar. "Kaj sta začela prečastita gospoda s takimi pogovori. — Menih, bodi miren! — Gospod opat ne dražite puščavnika, ako se niste sklenili miru z Bogom in se še niste odločili zapustiti ta grešni svet."

Osvobodenci so razdružili prepiračo meniha, ki sta drug drugemu v slabi latinščini metala psovke v obraz. Opat je slednjič uvidel, da trpi na ugledu, ako se prepira s prosjaškim menihom, kakor je imenoval kaplana izobčencev in umaknil se je k svojemu spremstvu, s katerim je takoj odšel.

Žid bi moral položiti nekakšno varščino za odkupnino opata. Napisal je par vrst na nekega družega rodnega brata, kateremu je ukazal, da naj izplaša tisoč kron in izroči zaznamovano blago."

"Moj brat Seva", je rekel Izak, "ima ključ do mojega skladišča."

"In do shrambe?" je zašepetal Loksej.

"Ne, ne — to zabrani Bog!" je zaklical žid. "To je nesrečna ura, ko si izvedel za to tajnost!"

"Pri meni je na varnem", je rekel glavar, "ako s tem listom dobiš denar. — Kaj ti je Izak? Ali ti je tisoč kron izbrislalo iz tvoje pameti nevarnost, ki preti tvoji hčeri?"

"Žid je planil kviško."

"Ne, Diecon, ne — takoj grem. Srečno tebi, kateremu ne morem reči, da je dober človek, in katerega nočem in ne smem imenovati slabega."

Dva krepka izobčencev sta spremljala Izaka, da sta mu služila za kazipota in varstvo v gozdu.

Tudi črni vitez se je poslovil od izobčencev. Predno je odšel, je pa izrekel svoje občudovanje, da je našel med onimi, ki so bili po zakonu izobčeni iz človeške družine, mir, red in zakon.

"Na slabem debilu dostikrat raste dober sad, gospod vitez", je menil Loksej. "Med izobčenci jih je mnogo, ki izrabljajo našo svobodo zmerno, pa tudi takih, katerim je žal, da morajo zvrševati tako obrt."

"S takim najbrž govorim sedaj", je vprašal vitez.

"Gospod vitez", se je glasil odgovor, "vsakdo ima svoje tajnosti. Ugibava lahko drug o drugem, uganil pa ne bo nikdo pravo. Ker pa nočem odkriti vaše tajnosti, dovolite, da obdržim svojo za se."

"Oprostite, vrli prijatelj", je rekel vitez. "Vaš očitke je opravičen. Mogoče se sedaj snideva brez krinke. — Sedaj se pa ločiva kot prijatelja."

"Tu je moja roka", je rekel Loksej. "Imenujem jo lahko roko pravega Angleža, dasiravno je sedaj last izobčencev."

"Tu je moja", je dejal vitez, "ki se čuti počaščeno, ako jo vi stisnete. Roka, ki ima moč, da zvr-

šuje slabo, vrši pa le dobro, ne zasluži le hvalo za dobro, ki ga je zvršila, marveč tudi za slabo, katerega ni storila srečno, pogumni osvobodenci!"

Štiri in trideseto poglavje!

V jorškem gradu, kamor je Ivan povabil svoje plemenitike, prelate in zapovednike, od katerih je pričakoval pomoči, so se šopirile razsipnost, krasota in pozrelost.

Valdemar Fitzurze je porabil ves svoj vpliv, da bi gospodo obdržal pri dobri volji in jo tako ojunail, da bi povedala svoje načrte o nameravani pustolovščini.

Ali izveditev načrtov se je odlašala od dne do dne ker so manjkali še nekateri glavni zavezniki. Zarotniki so za uresničenje svojih načrtov potrebovali neizgibno, trdovratnega, pogumnega in predznega Front de Boeufa, urnega de Bracija in srčnega Brian pl. Bois-Guilberta. Princ Ivan in njegovi svetovalci so preklinjali njih nerazumno odločnost, ker brez njih niso mogli izvršiti nič.

Drugo jutro po osvojitvi Torquilston se je raznesla po Yorku vest, da sta bila de Bracy in Bois-Guilbert ujeta ali vbita z njihovim zaveznikom Front de Boeufom.

Valdemar je sporočil to vest princu in pridjal da verjame v njeno resničnost, ker so odšli le z majhnim spremstvom, da bi izvršili napad na Cedrika Saksonca.

V kateri drugi dobi bi bil princ smatral to nasilstvo za dobro šalo. Ali sedaj, ker je nasilstvo križalo njegove načrte, ali jih celo onemogočilo, je grajal svoje prijatelje in govoril o kršenju zakonov, o slabi varnosti javnih potov, prometa in privatni lastnini s takim glasom, ki bi bil bolj pristojal kralju Afredu kot njemu.

"Brezvestni lopovi!", je zaklical Ivan. "Ako kedaj postanem vladar na Angleškem, bom dal take zločince obesiti na strehi njih gradu!"

"Ako pa hočete postati vladar", se je oglasil njegov svetovalec, "tedaj ne sme vaše milost grajati brezvestnih lopovov, marveč jih mora se braniti. To bi bila lepa pomoč za nas, ako bi topi Saksonci spremenili fevdalne gradove v vislice. Po mojem mnenju je pa Cedrik človek, ki ima take namene. Vaša visokost, če tako nevarno bi bilo pričeti brez Front de Boeufa, de Bracija in templarja. Sploh smo pa šli že predaleč, da bi se zopet umaknili."

Princ Ivan se je udaril po čelu in je pričel hoditi po sebi gorindol.

"Lopovi!", je ponavljal jezno, "lopovi, zavrženi in izdajalski lopovi so me pustili na cedilu."

"Recite rajši nepremišljeni in lahkomiselnim bedaki," je odgovoril Fitzurze. Jaz nisem prišel, da vam sporočim to nesrečo, ne da bi bil skrbel, da zopet vse izravnam."

"Kaj naj storimo?" je vprašal Ivan. "Ti si bistrega una, tvoj nasvet je bil še vedno dober. Kaj si pa storil?"

"De Braceyevemu podpoveljniku, Lojzetu Vinkelbrandu sem ukazal, da naj njegovo moštvo zasede konje, razvije prapor in odjezdi proti gradu Front de Boeufa in izvrši vse, kar mora storiti za naše prijatelje."

"Kdo prihaja?", je segel vmes princ. "Ali ni de Bracy, pa v kakšni obleki!"

Bil je res de Bracy, na katerega obleki in opravi je bilo opaziti znamenja zadnjega in hudega boja. Snel je čelado in jo položil na stol, da se oddahne, predno prične pripovedovati.

"Kaj to pomeni?" je vprašal princ. "Govori, ali so se spuntali Saksonci?"

"Govori, de Bracy!" je dejal tudi Fitzurze. "Navadno si bil mož. Kje sta Front de Boeuf in templar?"

"Templar je zbežal — Front de Boeuf pa ne bode videl nikdar. Našel je svoj grob v svojem gorečem gradu. Ušel sem le jaz, da vam sporočim novice."

"Zalostno novice si prinesel!" je pripomnil Fitzurze.

"Najslabše vesti pa še nisem povedal," je rekel de Bracy in stopil bliže k princu: "Rihard je na Angleškem. Videl sem ga in tudi govoril sem z njim."

Princ Ivan je pobledele, se opotekel in prijel za stol, da ni omahnil.

"Tebi se meša!" je zaklical de Bracy. "To je nemogoče."

"Res je ta. Bil sem njegov jetnik in govoril sem z njim."

"Z Rihardom Plantagenetom?" je vprašal Fitzurze.

"Z Rihardom Plantagenetom," je ponovil de Bracy, "z Rihardom z levjim sreem — z Rihardom, angleškim kraljem."

"Ti si bil njegov jetnik!", je nadaljeval Valdemar. "Torej zasluži le hvalo za dobro, ki ga je zvršila, marveč tudi za slabo, katerega ni storila srečno, pogumni osvobodenci!"

"Ne — okrog sebe je imel le nekaj izobčenih osvobodencev, ki ga niso poznali. Pridružil se jim je, da je vodil napad na Torquilston."

"To je prava navada Riharda", je prišel Fitzurze. "On je pravi klavitev in se spusti v vsako pustolovščino, zaupa pa le svoji roki, kakor gospod Guy in gospod Baris, mejtem ko počiva najvažnejše državno delo in je njegovo življenje v nevarnosti. — Kaj boš pa sedaj storil de Bracy?"

"Jaz! — Ponudil sem Rihardu svojo sulico, pa me je zavrnil. — Vsed tega pojdem v Hul in se bom ukrenal, da se odpeljem v Flandrijo. V tem nemirnem času lahko človek dobi povsod delo. In ti Valdemar? Ali hočeš prijeti za sulico in ščit in se pridružiti meni?"

"Prestar sem za tako življenje in imam tudi hčer."

"Daj jo meni. Zivela bo pri meni, kot se spodobi za njen stan. Z mojo sulico in mečem bom skrbel za njo," je rekel de Bracy.

"Ne tako! V cerkvi sv. Petra bom našel svoje zavetišče. Nadškof je moj osebni prijatelj."

Princ Ivan se je tekom pogovora zopet zbudil iz sanj.

"Ha, ha, ha! moji lordi. Pri ljubezni sv. device, imel sem vas za pametne, pogumne in odločne može, pa vendar pehate od sebe bogatstvo, čast, mir, sploh vse, kar je naš določen cilj, v trenotku, ko bi lahko vse pridobili."

"Ne razumem vas," je rekel de Bracy. Komaj se bo zvedelo za povratek Riharda, že bo načeloval armadi in z nami bo na konec. Moj lord, svetujem vam, da bežite na Francosko, ali pa iščite zavetja pri materi — kraljici."

"Ne iščem varnosti za se," je odgovoril Ivan ošabno. "Dosežem jo lahko pri bratu z eno besedo. De Bracy in Valdemar Fitzurze, dasiravno me hočeta zapustiti, vendar nočem videti, da bi vaše glave gnile na kilifordskih vratih. Ali ne verjamem Valdemar, da bo dovolil nadškof, ko je sklenil s kraljem mir, da te bodo odgnali z oltarjevih stopnjic? De Bracy, ali si pozabil, da je Robert Estotville s svojo vojsko med teboj in Hulom, da Karol pl. Esekis zbira svoje vazale? Še pred povratkom Riharda smo se bali te vojske. Ali še dvomiš, ki kateri stranki se bode pridružil. Verjemita mi, da Estotville zadostuje, da spodi vse vaše snlice v reko."

Valdemar in Fitzurze sta pogledala drug drugega z bledim obrazom.

"Ena sama pot je še odprta," je nadaljeval princ s temnim pogledom. "Naš nasprotnik potuje sam — treba ga bo vstaviti."

"Ne bom ga vstavljal jaz," je odgovoril de Bracy. "Bil sem njegov jetnik in skazal mi je milost. Ne bom se dotaknil peresa na njegovi čeladi."

"Kdo je govoril, da naj mu storimo kaj zalega," je rekel Ivan s sirovim glasom. "Ta malo-pridnež bo v bodoče trdil, da sem ukazal usmrtiti ga! — Ne, ječa je boljša zanj, pa naj že bo na Angleškem ali v Avstriji. — Po tem bo naša stvar stala kot v začetku, ko smo upali, da Rihard ostane jetnik v Avstriji. Naš strie Robert je živel in umrl v gradu Cardiffe."

"Seveda", je rekel Valdemar, "gospod Henrik je sedel trdnjše v svojem sedlu kot vi. Jaz trdim, da je najboljša ječa grobnica v cerkvi! Čuli ste moje mnenje."

"Ječa ali gomila," je odgovoril de Bracy, "jaz se nočem pečati z rečjo."

"Lopov", je zaklical Ivan. Ali nas hočeš izdati?"

"Še nikdar nisem bil izdajalec," je odgovoril de Bracy reko, "in nihče nima pravice mene imenovati lopova!"

"Bodi miren de Bracy!" je segel vmes Fitzurze. "Vi, visoki gospod, pa nikar ne delajte očitkov vitezu, pa ga bodele pridobili za se."

"Nikdar!" je odgovoril de Bracy.

"Prijatelj", je prišel Valdemar, "ne skoči takoj na stran kot plašljiv konj, dokler nisi ogledal stvari, ki te hoče ostrašiti. Še pred štiri in dvajsetimi urami, bi se bil rad meril v boju s tem Rihardom. Saj sem te večkrat čul govoriti tako."

"Gotovo, mož proti možu — v bojnem metežu. Nikdar pa nisem mislil, da bi ga zavrtno napadel v gozdu!"

"Ako te to vznemirja, tedaj nisi dober vitez," je rekel Valdemar. "Ali so Lancelot, du Lac in Tristram dosegli svojo slavo v boju? Ali na ta način, da so čakali na orjaške viteze v zasedi in v gozdu!"

"Lancelot in Tristan naj bi se upala meriti z Rihardom Plantagenetom? Sploh pa ne verjamem, da sta napadala posameznike s premočjo," je odgovoril de Bracy.

"De Bracy, ti si blazen," je rekel Fitzurze. "Kaj smo pa predlagali tebi, najetemu voditelju prostovoljcev, katerih meči so kupljeni za prince Ivana. Poznal si našega sovražnika, zdaj pa nakrat omahuješ, dasiravno so sreča tvojega gospoda, tvojih tovarišev, tvoje življenje in čast na tehniči, v nevarnosti!"

"Ali nisem povedal, da mi je podaril življenje?" odgovoril je Bracy nejevoljno. "Seveda me je pregнал iz svoje okolice in odklonil moje spoštovanje, radi česar meni ni treba pomagati njemu. Nikakor pa nočem dvigniti svojo roko proti njemu."

"Tega tudi ni treba — pošlji Lojzeta Vinkelbranda z dvajsetimi sulicami proti njemu."

"Dovelj malo-pridnežev imate na razpolago. Mojih fantov se ne bo nobeden ganil za tako pustolovščino."

(Nadaljevanje.)

Denar pošiljamo v domovino.

Po sledečih cenah:

\$10.35	K. 50
\$20.50	K. 100
\$41.00	K. 200
\$102.50	K. 500
\$204.50	K. 1000
1020.00	K. 5000

S temi cenami so vračunjeni vsi stroški.

PRODAJAMO ŠIFKARTE.

MENJAMO DENAR.

Govorimo slovenski.

Kaspar

Državna Banka

1900 Blue Island Av., Chicago Ill.

NAZNANJAM cenjenim rojakom širom Amerike, da imam v zalogi še veliko število klopiš (kranjskih) in tudi drugega košnji spadajočega orodja. Poslužite se te ugodne prilike! Pošljite naročila!

John Dolenz, trgovec, 23 Bx, Presto, Pa.

Štiri in osemdeset

tisoč ljudi ima vloge o tej banki. Ne kateri živijo v drugih državah, zopet drugi v stari domovini. Pošljajo nam s pošto svoje prilanke, ker je ena naj večjih in najvarnejših bank v Ameriki. Z enim dolarjem lahko začneš vlagati in vloga vam bo nosila štiri odst. obresti.

The Cleveland Trust Company

SAVINGS BANK

5 MIL. DOLARJEV

St. Clair office, St. Clair St. cor. E. 40th, CLEVELAND

Za pet dolarjev na leto lahko najmete hranilni predal (box) iz Armorie vega jekla, v katerem so vaši privatni papirji, vrednosti varni pred ognjem, tatovi, vlomilec in drhalskimi napadi. Vahimo Vas, da si ogledate hranilne predale med uradnimi urami.

DR. ADOLF MACH J. S. JABLONSKI

ZOBOZDRAVNIK

Uradne ure: 9 do 12 dop.
1 do 6 pop. 7.30 do 9 zvečer. Ob nedeljah po dogovoru.

2601 S. Lawndale Av. vogal 26th St.
CHICAGO, ILLINOIS.

Slovenski fotograf

izdeluje vsa v fotografsko stroko
spadajoča dela dob o in poceni

6122 St. Clair Avenue.
CLEVELAND OHIO.

VSA TISKARSKA DELA

izvršuje točno v vseh jezikih

Jugoslovanska zadružna Tiskarna

naslov: CO-OPERATIVE PRINTERY

1830 So. Centre Ave., Chicago, Ill.

Tiskovine za društva, pismen papir, kuverte, vstopnice, programi, pozivi, letaki, potrdila, pravila, članske knjižice, vizitnice itd., se izvršujejo hitro in solidno.

Pri vnanjih naročilih naj se vedno navede kakovost tiskovine, da vemo poročati ceno. Uprajte vedno preje za cene predno naročate drugje. Naše cene so zmjerne.

EMIL BACHMAN, 1719 So. Center Ave., Chicago, Ill.

Največja slovenska tiskarna za KASTAVE, REGALJE, ZNAKE, KAPE, PEKATE itd. v Ameriki.

Izdeluje zlate znake za vsa slovenska, hrvaška, češka, slovaška in srbska društva v Ameriki.

Pišite po naš veliki cenik ki je tiskan v vseh slovenskih jezikih in kateremu so priložena zahtevalna pisma od poznanih društev.

Lastnik je rodom Čeh, piše slovenski in hrvaški in je član S. N. P. J., odkar se je ustanovil.

BADGES, FLAGS & CAPS

NAJVEČJA SLOVANSKA TISKARNA V AMERIKI JE

Narodna Tiskarna

2146.50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Mi tiskamo v Slovenskem, Hrvaškem, Slovaškem, Češkem, Poljskem, kakor tudi v Angleškem in Nemškem jeziku. Naša posebnost so tiskovine za društva in trgovce. "GLASILO" in "PROLETAREC" se tiskata v naši tiskarni :: :: ::

The Lake Shore Banking and Trust Co.

USTANOVILJENA 1890

Assets: nad \$3,600,000.00

Hranjenje in splošni bančni posli. Posojila na zemljišča in drage.
55. cesta in St. Clair Ave. Huron Road in Prospect Ave.
Superior Ave. in Addison Road.

Pri nas vlaga država Ohio in mesto Cleveland. Plačemo 4 odst.

Pošiljamo denar v staro domovino hitro in zanesljivo. Ter prodajamo parobrodne listke. Smo zastopniki od vseh glavnih prekmorskih črt.

Jno. M. Gundry, predst. Harley B. Gibbs, podpredst. H. W. King, podpredst. J. Horace Jones, blagajnik. Walter S. Bowler, tajnik in blag. L. C. Kellie in George F. Schulze, pomožna cashier.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.

Zastave, regalije, znake, kape, pečate, in vse potrebščine za društva in jednote.

DELO PRVE VRSTE. CENE NIZKE.

Slovenske cenike pošiljamo zastoj.

F. Kerže Co. 2616 S. Lawndale Ave. Chicago, Illinois

VAŽNO

za pošiljalce denarjev v staro domovino.

Rojakom, ki pošiljajo svojem denarje v staro domovino naznanjam, da odpošljem vsako pošiljatev, katera dospe do torka do 2. ure popoldne, še isti dan na pošto, in gré s parnikom v sredo čez morje; za to najraje vzamem najhitrejšje parnike. Pošiljatev, katere dospejo do 2. ure v petek popoldne, pa gredo s hitrimi parniki v soboto v Evropo.

To je zelo važno za pošiljalce denarjev v staro domovino. Razume se, da je potreba poslati ali drafte, ali Money Ordre, ali gotove novce; za privatne čke pa je treba čakati nekaj dni, da se izve, ako so dobri; s tem se vedno nekaj dni zamudi. Zato je tedaj najboljšje, posluževati se draftov, Money Ordrov, denarje v gotovini do zneska \$50.00 pa je pošiljati v registriranih pismih.

Rojaki, uvažujte to in vedno bodele dobro in sigurno postopali.

Pošiljatev je nasloviti:

FRANK SAKSER

82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y.

Podružnica: 6104 ST. CLAIR AVE. N. E., CLEVELAND, OHIO.